

UCHWAŁA NR 2513 /20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Z DNIA 12 SIERPNIĄ 2020 r.

W SPRAWIE:

wydania postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, (...), (...),(...) zgłoszonych przez Realizatora w toku postępowania administracyjnego w sprawie orzeczenia obowiązku zwrotu dofinansowania ze środków Unii Europejskiej wykorzystanego z naruszeniem procedur i niezgodnie z przeznaczeniem, w związku z realizacją umowy o dofinansowanie projektu „(...)” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 nr RPSW.(...) zawartej w dniu (...)

NA PODSTAWIE:

-art. 78 w zw. z art. 123, 124 i 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.);

- art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 2 pkt 1 lit. A w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.);

art. 9 ust. 1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 818);

- art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 512 z późn. zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1

Wydaje się postanowienie o odmowie przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków, (...), (...),(...) zgłoszonych przez Realizatora w toku postępowania administracyjnego w sprawie orzeczenia obowiązku zwrotu dofinansowania ze środków Unii Europejskiej wykorzystanego z naruszeniem procedur i niezgodnie z przeznaczeniem, w związku z realizacją umowy o dofinansowanie projektu (...) w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 nr RPSW.(...) zawartej w dniu (...) roku.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego oraz Dyrektorowi Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Załącznik do Uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2513/ 20 z dnia 12 sierpnia 2020 r.

EFS-III.433.42.2019

Kielce, dnia 12 sierpnia 2020 roku

POSTANOWIENIE

EFS-III.433.42.2019 -2

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej w składzie

Andrzej Bętkowski	- Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
Renata Janik	- Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Marek Bogusławski	- Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Marek Jońca	- Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Działając na podstawie:

- art. 78 w zw. z art. 123, 124 i 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.),
- art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 2 pkt 1 lit. A w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.),
- art. 9 ust. 1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 818),
- art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 512 z późn. zm.)

po rozpoznaniu wniosku z dnia 23 marca 2020 roku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków (...), (...), (...) zgłoszonych przez Realizatora w toku postępowania administracyjnego w sprawie orzeczenia obowiązku zwrotu dofinansowania ze środków Unii Europejskiej wykorzystanego z naruszeniem procedur i niezgodnie z przeznaczeniem, w związku z realizacją umowy o dofinansowanie projektu „(...) w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 nr RPSW.(...) zawartej w dniu (...)

postanawia:

odmówić przeprowadzenia dowodu z zeznań zawnioskowanych świadków.

UZASADNIENIE:

Pismem z dnia 23 marca 2020 roku, Pan (...) działający w imieniu Realizatora zawniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze źródeł osobowych (...), (...) i (...). Wyjaśnił, że „zgłoszone osoby mają szeroką wiedzę na temat okoliczności realizacji i rozliczania projektów”. Argumentował, iż „fakty te są prawnie relewantne w zakresie ustalania zasadności podstaw do decyzji zwrotowej, a także ewentualnych innych rozstrzygnięć organu prowadzącego przy uwzględnianiu braku zawinienia Beneficjenta”.

W dniu 21 kwietnia 2020 roku Zarząd Województwa Świętokrzyskiego Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: Organ/IZ) wezwał Stronę do przedłożenia dokumentu, z którego będzie wynikało umocowanie dla (...) do występowania w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia oraz do potwierdzenia czynności dotychczas wykonanych przez w/w osobę w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma. Ponadto przypomniał Beneficjentowi, że Stroną postępowania administracyjnego jest (...), nie zaś (...), a wszystkie czynności w postępowaniu, w tym inicjatywa w zakresie postępowania dowodowego, powinny być wykonywane przez Stronę. Pan (...), który podpisał m. in. pismo z dnia 23 marca 2020 roku powinien zatem legitymować się stosownym pełnomocnictwem wydanym przez Radę Naczelną Stowarzyszenia. Dodatkowo, w w/w piśmie (...) wskazał, że występuje w imieniu Realizatora – jako (...) w (...). Organ przeanalizował również informację odpowiadającą aktualnemu odpisowi z rejestru przedsiębiorców krajowego rejestru sądowego Stowarzyszenia. Z wpisu w KRS wynika, że (...) jest, co prawda Członkiem Rady(...), jednak nie posiada prawa reprezentacji Stowarzyszenia na zewnątrz. Jednocześnie w piśmie Organ wskazał, że powyższy wniosek dowodowy rozpatrzy po sprecyzowaniu przez Stronę okoliczności, które mają być wykazane za pomocą w/w dowodów. IZ wyjaśniła, że uzasadnienie przeprowadzenia w/w dowodów podane przez Realizatora w piśmie z dnia 23 marca 2020 roku jest ogólnikowe i niewystarczające. Podała, że musi być możliwe ustalenie, czy za pomocą dowodu mają zostać wykazane fakty o istotnym znaczeniu dla rozstrzygnięcia sprawy oraz, czy okoliczności te nie zostały już potwierdzone bezsprzecznie za pomocą innych dowodów.

Powyższe wezwanie do złożenia pełnomocnictwa oraz sprecyzowania tezy dowodowej na którą zostali zgłoszeni świadkowie nie zostało wykonane. Do dnia wydania przedmiotowego postanowienia nie wpłynęło stosowne pismo od Strony.

Tutejszy Organ rozpatrując przedmiotowy wniosek, zważył co następuje:

Zgodnie z art. 77§ 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (dalej KPA) „organ administracji publicznej jest zobowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy.” Obowiązek ten należy rozumieć w taki sposób, że Organ albo czyni to z własnej inicjatywy, w przypadku, gdy uzna to za konieczne do uzyskania prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony postępowania, wówczas, gdy mają one znaczenia dla sprawy (por. Wróbel. A., art. 77 w: Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania a administracyjnego, opubl. LEX/el. 2019).

W związku z tym to na Organie ciąży obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób całościowy materiału dowodowego. W następnej kolejności dopiero Organ obowiązany jest gromadzić dowody dostarczone przez Stronę, jeżeli mają one znaczenie w danej sprawie. Zgodnie z art. 78 § 1 KPA „*żądanie Strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.*” Ponadto zgodnie z § 2 wskazanego przepisu „*organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba, że mają one znaczenie dla sprawy.*”

W ocenie Organu w niniejszym postępowaniu administracyjnym brak jest podstaw do uzupełnienia materiału dowodowego za pomocą zeznań zgłoszonych świadków. Fakty istotne dla sprawy zostały bowiem ustalone i rozważane w sposób niezbędny dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest kompletny i wystarczający do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Skoro Strona była zobowiązana do rozliczenia we wniosku końcowym o płatność wskazanych w umowie o dofinansowanie kwot ryczałtowych, co miało nastąpić przez wykazanie, że zrealizowała wskaźniki produktu i rezultatu założone we wniosku o dofinansowanie, a do tego nie doszło (nie złożono wniosku końcowego) i nie wykazano, że cel projektu został zrealizowany, to należy uznać, że środki publiczne zostały wydatkowane niezgodnie z umową. Organ po wszechstronnej analizie materiału dowodowego, nie ma wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie zachodzi „nieprawidłowość” w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu UE nr 1303/2013, która oznacza „*każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczące stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem.*” Okoliczności, na które zgłoszono świadków, nawet jeżeli zostałyby udowodnione za pomocą przedmiotowych dowodów, nie mają znaczenia dla wykazania wystąpienia przesłanek zwrotu dofinansowania, o których mowa w art. 207 UFP lub ich braku. Zwracam uwagę, że zgodnie z brzmieniem § 28 ust. 9 Umowy o dofinansowanie „**Wszelkie działania w SL2014 osób uprawnionych są traktowane w sensie prawnym jako działanie Beneficjenta.**” Niezależnie zatem od tego, która osoba faktycznie odpowiada za niezgodne z prawem wykorzystanie funduszy unijnych należy traktować jej działania jako czynności dokonywane przez Stronę. Na marginesie należy również zwrócić uwagę, że Umowa o dofinansowanie jest rodzajem umowy rezultatu, a nie starannego działania. Ustalenie odpowiedzialnego na zasadzie prawa karnego za niezrealizowanie i nierozliczenie projektu (a m. in. na taką okoliczność zostali zgłoszeni świadkowie w przedmiotowej sprawie) jest obojętne z punktu widzenia postępowania zwrotowego prowadzonego na podstawie art. 207 ustawy o finansach publicznych. W przedmiotowym postępowaniu Organ ma za zadanie ustalić, czy doszło do nieprawidłowości w projekcie, a jeżeli tak orzec o zwrocie dofinansowania.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie było podstaw do uznania wnioskowanych przez Realizatora dowodów za spełniające warunek z art. 78§ 1 KPA, tj. mających za przedmiot okoliczności o istotnym znaczeniu dla sprawy. Zawarty w artykule 78 § 1 i 2 KPA obowiązek Organu uwzględnienia żądania przeprowadzenia dowodu nie

oznacza, że ma on przeprowadzić wszelkie wnioskowane dowody. **Przewidziane w art. 78 § 1 i 2 KPA uprawnienie Strony podlega ograniczeniom ze względu na celowość i szybkość postępowania. Z tych powodów nie podlegają przeprowadzeniu dowody zgłoszone przez stronę na okoliczność nie mającą znaczenia dla sprawy i zgłoszone przez Stronę na okoliczność już dostatecznie wyjaśnioną innymi dowodami** (tak m.in. Wyrok NSA z dn. 29 listopada 2016 roku sygn. akt: II GSK 3322/15). Organ może nie uwzględnić żądania przeprowadzenia dowodu, jeżeli ma to na celu przewleczenie sprawy. Ocena, czy przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy, należy do uznania Organu, który jest związany w tej mierze przepisami prawa materialnego stanowiącymi podstawę rozstrzygnięcia. Organ uznał zatem, w rozpoznawanej sprawie, że dowody zawnioskowane przez Stronę nie mogą podważyć poczynionych już ustaleń dotyczących powstania w przedmiotowej sprawie nieprawidłowości, gdyż faktyczne „zawinięcie” Strony jest obojętne dla wydania decyzji zwrotowej na podstawie art. 207 ustawy o finansach publicznych.

Niezależnie pod powyższego, wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań zawnioskowanych świadków został złożony przez osobę niebędącą Stroną w postępowaniu administracyjnym. Pan (...), który podpisał zarówno pismo z dnia 23 marca 2020 roku, jak i poprzednie przedkładane w postępowaniu administracyjnym, nie legitymując się pełnomocnictwem do działania w przedmiotowej sprawie w imieniu i na rzecz Strony. Co prawda, Organ jest w posiadaniu (brak informacji przekazanych przez Beneficjenta, że pełnomocnictwo zostało odwołane) pełnomocnictwa udzielonego przez Stronę (...) jemu oraz(...), jednak jest to pełnomocnictwo łączne, a poza tym nie obejmuje swoim zakresem reprezentowania Strony w przedmiotowym postępowaniu.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 z późn. zm.), gdzie wskazano, iż za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą jest odpowiednio zarząd województwa.

Ponadto w świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 512 z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

W myśl art. 123 § 1 KPA, w toku postępowania organ administracji publicznej wydaje postanowienie, które zgodnie z § 2 tego artykułu dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba, że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Organ stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do przeprowadzenia dowodu z zawnioskowanych świadków. W tym stanie rzeczy, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.
2. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, Strony mogą zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI